

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

בעניין: 1. יונה כהן

ע"י ב"כ עו"ד ח' רובינשטיין (מטעם הסניגוריה הציבורית) (ע"פ 9121/05)

2. יעקב לב

ע"י ב"כ עו"ד ר' בלושטיין (מטעם הסניגוריה הציבורית) (ע"פ 9129/05)

3. דודי גל

ע"י ב"כ עו"ד ר' המבורגר (מטעם הסניגוריה הציבורית) (ע"פ 9130/05)

4. יצחק וייצמן

ע"י ב"כ עו"ד א' אילון

(ע"פ 9119/05)

המערערים

נ ג ד

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המשיבה

פסק-דין

מבוא

1. לפנינו ארבעה ערעורים, שהדיון בהם אוחד, על גזר-הדין שניתן על-ידי בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' טננבוים) בת"פ 1536/04, ביום 26.12.04.

המערערים, שלושה מהם חוקרים פרטיים, הורשעו בבית-משפט קמא בעבירות שונות בעניין שימושים שעשו במידע חסוי שהשיגו מתוך מאגרי מידע של רשויות ציבוריות, ונידונו

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

לעונשי מאסר בפועל. ערעורם מתמקד בשאלה, מהו העונש הראוי שיש להשית עליהם, והאם טעה בית-משפט קמא בשיקולי הענישה וביישומם על עניינו האינדיבידואלי של כל מערער.

על המערער בע"פ 9121/05, יונה כהן (הנאשם 1 בת"פ 1536/04, להלן – המערער 1), הושת עונש מאסר בפועל של ארבעה-עשר חודשים, מאסר על-תנאי של שבעה חודשים וקנס בסך 10,000 ₪, זאת בגין הרשעתו, על-פי הודאתו, בעבירות שלהלן: פגיעה בפרטיות – לפי סעיף 5 בצירוף סעיפים 2(9) ו-2(10) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות) (5 עבירות); שימוש שלא כדין במאגרי מידע – לפי סעיף 8(ב) בשילוב עם סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות (5 עבירות); והתעסקות אסורה בחקירות – לפי סעיפים 3 ו-30 לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, התשל"ב-1972 (להלן – חוק חוקרים פרטיים).

המערער בע"פ 9129/05, יעקב לב (הנאשם 2 בת"פ 1536/04, להלן – המערער 2), נידון למאסר בפועל של שמונה חודשים, מאסר על-תנאי של שבעה חודשים וקנס בסך 10,000 ₪, זאת בשל הרשעתו, בהתאם להודאתו, בעבירות הבאות: פגיעה בפרטיות – לפי סעיף 5 בשילוב עם סעיף 2 (סעיפי משנה 7-11) לחוק הגנת הפרטיות (5 עבירות); שימוש שלא כדין במאגרי מידע – לפי סעיף 8(ב) בצירוף סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות (5 עבירות); וניהול, החזקה ושימוש שלא כדין, במאגר מידע – לפי סעיפים 8(א)-(ג) ו-31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות.

דינו של המערער בע"פ 9130/05, דודי גל (הנאשם 3 בת"פ 1536/04, להלן – המערער 3), נגזר למאסר בפועל של חמישה-עשר חודשים, מאסר על-תנאי וקנס בסך 15,000 ₪, זאת בעטייה של הרשעתו, על-יסוד הודאתו, בעבירות אלו: מתן שוחד – לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); הוצאת מסמך ממשמורת חוקית – לפי סעיף 267(ב) לחוק העונשין; פגיעה בפרטיות – לפי סעיף 5 בצירוף סעיף 2 (סעיפי-משנה 7-11) לחוק הגנת הפרטיות; חדירה לחומר מחשב – לפי

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

סעיפים 5 ו-4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995; הפרת חובת הסודיות במאגרי מידע – לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות; ושימוש שלא כדין במאגרי מידע – לפי סעיפים 8 (ב) ו-31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות.

על המערער בע"פ 9119/05, יצחק וייצמן (הנאשם 4 בת"פ 1536/04, להלן – המערער 4), הוטל מאסר בפועל של ארבעים וחמישה יום לריצוי של ממש, מאסר על-תנאי וקנס בסך 5000 ₪, זאת בעקבות הרשעתו, על-יסוד הודאתו, בעבירות שלהלן: פגיעה בפרטיות – לפי סעיף 5 בשילוב עם סעיף 2 (סעיפי משנה 9-10) לחוק הגנת הפרטיות; חדירה לחומר מחשב – לפי סעיפים 4 ו-5 לחוק המחשבים; והוצאת מסמך ממשמורת חוקית – לפי סעיף 267(ב) לחוק העונשין.

ההיסטוריה של ההליכים המשפטיים הנדונים

2. כתב-האישום המקורי נגד המערערים הוגש עוד בשנת 2001 בת"פ 1256/01 בבית-המשפט המחוזי בירושלים, זאת לאחר חקירה מורכבת וסמויה שנמשכה כשנה בעניינם של עשרות חוקרים פרטיים ועובדי ציבור. האישום המקורי היה יוצא דופן בהיקפו, והוגש כנגד חמישים נאשמים ובכללם ארבעת המערערים. רשימת הנאשמים כללה כעשרה עובדי ציבור, וכן כארבעים חוקרים פרטיים, או מי שפעלו כחוקרים פרטיים אף שלא היו מורשים לכך על-פי דין. הנאשמים בכתב-האישום המקורי הואשמו, בשנים-עשר אישומים, בעבירות הנוגעות להוצאת ידיעות ופלטי מחשב ממאגרי המידע הממוחשבים של רשויות ציבוריות, והפצת המידע לאחרים.

את פעילותם של עשרות הנאשמים בהיררכיית שרשרת הפצת המידע, ניתן לחלק למספר מעגלים. במעגל הראשון נמצאו עובדי ציבור, אשר העבירו לחוקרים פרטיים, כל אחד בנפרד, מידע המצוי במאגרי מידע ממוחשבים, חלקם בתמורה לקבלת שוחד. המעגל השני כלל חוקרים פרטיים, או מי שעסקו ללא הרשאה בחקירות פרטיות, אשר

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

קיבלו את המידע ישירות מעובדי הציבור, לעיתים תמורת שוחד. מרבית הנאשמים במעגל זה העבירו את המידע לשורת חוקרים פרטיים נוספים, וגם בינם לבין עצמם. במעגל השלישי מצויים הנאשמים שרכשו את המידע מאנשי המעגל השני, בידעם שהמידע הושג שלא כדין ממאגרי מידע. חלק מאנשי מעגל זה סחרו במידע בינם לבין עצמם, ועם חוקרים פרטיים ממעגלים אחרים, וחלק עשו שימוש עצמי במידע ולא העבירוהו הלאה.

ששה נאשמים הודו במיוחס להם במסגרת הסדרי טיעון, ודינם נגזר בבית-המשפט המחוזי על-ידי כב' השופט זילברטל. ביום 5.8.02 דחה כב' השופט זילברטל את בקשת התביעה לאפשר בעתיד, בתום פרשת התביעה, להפריד את הדיון בעניינם של 15 נאשמים, ובעקבות החלטה זו הגישה המשיבה כתב-אישום מתוקן שבו נותרו 28 נאשמים, ובכללם ארבעת המערערים. בהחלטתו מיום 10.2.03 קבע כב' השופט זילברטל, כי צירופם של 19 נאשמים מתוך ה-28, וביניהם המערערים 2 ו-4, לא נעשה כדין, ובעקבות החלטה זו תוקן כתב-האישום בשנית וצומצמה רשימת הנאשמים. בחודש ינואר 2004, לבקשת התביעה ובהסכמת הסניגורים, בוטל כתב-האישום על-מנת לאפשר הגשת כתבי-אישום בבית-משפט השלום. בכך, במשך כשנתיים-שלוש, הומר כתב-האישום המקורי (למעט בעניינם של ששת הנאשמים הנ"ל שדינם נגזר על-ידי כב' השופט זילברטל), בשורה של כתבי-אישום שהוגשו נגד הנאשמים השונים בבתי-משפט השלום בירושלים (4 כתבי-אישום), תל-אביב (5 כתבי-אישום) וחיפה.

כתב-האישום החדש נגד ארבעת המערערים ונגד שני נאשמים נוספים – דורון שגיא וישעיהו דוד – הוגש בתחילת שנת 2004 בת"פ 1356/04 בבית משפט השלום בירושלים. במקביל, הוגשו בבית-משפט השלום בירושלים שלושה כתבי-אישום נוספים נגד שבעה נאשמים נוספים בת"פ 1357/04, בת"פ 1358/04 ובת"פ 1359/04. ארבעת התיקים נקבעו לשמיעה לפני כב' השופט טננבוים. המערער 1 הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב-האישום, זאת ללא הסדר טיעון ובהמשך להודאתו שניתנה עוד

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

בפתיחת משפטו המקורי בבית-המשפט המחוזי. כל יתר שנים-עשר הנאשמים בארבעת התיקים שהוגשו בבית-משפט השלום, הודו בעובדות כתבי-אישום מתוקנים שהוגשו בעניינם, בעקבות הסדרי טיעון שהגיעו אליהם עם המשיבה בהליך של גישור בפלילים שהתקיים לפני כב' הנשיא כהן. דינם של המערער 1, שלא הגיע להסדר טיעון, ושל המערערים 2-4, אשר הסדר הטיעון בעניינם לא חל על העונש, נגזר על-ידי כב' השופט טננבוים. יתר תשעת הנאשמים (הנאשמים מס' 4 ו-5 בת"פ 1356/04 וכל הנאשמים בשלושת התיקים הנוספים), אשר הגיעו במסגרת הליך הגישור להסדרי טיעון שחלו אף על העונש, נידונו על-ידי כב' הנשיא כהן לעונש המוסכם.

עיקר נימוקי גזר-דינו של בית-משפט קמא

3. בית-משפט קמא הוציא תחת ידו גזר-דין מפורט ומנומק היטב, שבו התייחס בהרחבה לחומרת העבירות הנדונות, ובכללן – העבירות של חדירה לחומר מחשב, שימוש שלא כדין במאגרי מידע ופגיעה בפרטיות, ולחומרה היתירה שבעבירת מתן השוחד שבוצעה על-ידי המערער 3. הוא מנה את מכלול שיקולי הענישה בעבירות דנן, ועמד על הצורך בהטלת עונשים מחמירים של מאסרים בפועל, שיוקיעו את המעשים וירתיעו את הכלל.

בגזירת-הדין עמדו לנגד עיניו של בית-משפט קמא שורה של גזרי-דין, שהוטלו על נאשמים אחרים אשר היו שותפים למערערים בכתב-האישום המקורי. הוא היה ער לענישה מקילה בעניינם של מרבית הנאשמים האחרים, אך סבר כי ענישה זו אינה אמורה להשפיע על גזר-דינם של המערערים משני טעמים: האחד – הואיל והענישה היא לעולם אינדיבידואלית, והשני – היות שלא מצא כי גזרי-הדין האחרים חורגים במידה משמעותית מרמת הענישה המקובלת שננקטה על-ידו.

בית-משפט קמא ציין, כי היה מקום להחמיר בדינם של המערערים מעבר לעונשים שהוטלו עליהם, אך הוא נמנע מעשות-כן, בין השאר, בהתחשב בחלוף הזמן מעת ביצוע

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

המעשים, בעובדה ששלושה מהמערערים לא ניצבו בשיא ההיררכיה של הקשר הישיר עם עובדי הציבור ובהיותו ער "לבעייתיות המובנית של מקצוע החוקר הפרטי". בהקשר האחרון ציין, כי החוקר הפרטי בישראל נתון "בדילמות בלתי אפשריות", כאשר מחד גיסא – הוא נדרש ליתן שירות חיוני לציבור (ובכלל זה לגופים ציבוריים), כמו למשל איתור רכוש של חייבים, ומאידך גיסא – לא ניתנו לו כלים אפקטיביים לאיסוף המידע, והוא נאלץ להשיגו ממאגר מידע מוגן, לעיתים רבות בדיעת מזמין העבודה או אגב עצימת עיניים מצדו. נקדים ונעיר, כי דעתנו בעניין זה שונה. המערערים לא ניצבו בדילמה בתחום "אפור" כלשהו, שכן הקו בין אסור למותר היה להם ברור וחד, והם חצו את הקו ברגל גסה, על-מנת לרצות את לקוחותיהם, לחסוך בזמן ובמשאבים ולהפיק רווח קל.

על חומרת העבירות

4. בעידן המודרני קיימים מאגרי מידע רבים שבהם נצבר מידע על הפרט, וביניהם מאגרי רשויות השלטון, מוסדות ציבוריים, גורמים פיננסיים וגופים פרטיים. נאגרת בהם אינפורמציה רחבת-היקף על האדם – מיום היוולדו, בימי חלדו ואף לאחר אחרית ימיו. החברה לא יכולה להתקיים ולפעול ללא מידע שירוכז במאגרים מורשים, והפעילות השלטונית אף מחייבת כי הפרט ימסור למאגרי הרשויות מידע אישי, רכושי וכלכלי רב ומגוון. כנגד חובה זו של הפרט, ניצבת חובת הרשויות לשמור על המידע מכל משמר, להשתמש בו אך במסגרת תכליתם של המאגרים ולעשות כל אשר לאל ידה למניעת דליפת מידע לגורם בלתי מוסמך. הציבור רשאי וזכאי להניח, כי המידע אודותיו יישמר במאגרים ולא יזלוג לידי מי שאינו מורשה לעיין בו. כאן משתלב גם תפקידן של רשויות אכיפת החוק, ובכללם בתי-המשפט, להחמיר בדינם של מי שמנצלים את המאגרים, שלא כדין, לשליפת מידע לתכליות זרות, ובכללן למטרת ביצוע חקירות פרטיות, ושל מי שמזמינים את המידע ועושים בו שימוש.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

על הסכנה המוגברת של פגיעה בפרטיות ב"עידן המחשב", אגב שימוש שלא כדין במאגרי המידע, ובפרט מאגרי הרשויות השלטוניות, עמדה (בהקשר אחר אמנם) כב' השופטת ביניש בעש"ם 6843/01 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 918:

"ההישגים הטכנולוגיים של העידן המודרני הביאו עמם כתוצאת לוואי אפשרויות נרחבות לפגיעה בפרטיות. מאגרי המידע המצויים בידי הרשויות ... נותנים בידי עובדי הציבור הנגישים אליהם, יכולת ועוצמה לאסוף מידע רב על כל אדם מהציבור בישראל בכל היבט מתחומי חייו. חזונו האפוקליפטי של ג'ורג' אורוול בדבר "האח הגדול", עלול על נקלה להפוך למציאות חיים אם לא יושמו הגבולות לנגישות למאגרים ולשימוש בהם מעבר למטרה המוגבלת שלשמה ניתנה הסמכות למופקדים על מאגרי המידע".

על רקע האמור, למותר להכביר מילים על חומרתן של העבירות הנוגעות לשימוש שלא כדין במאגרי מידע ולפגיעה בפרטיות הנגזרת מכך, ולמשנה החומרה שיש לראות בשימוש במידע שהושג ממאגרי מידע של רשויות המדינה וגופים ציבוריים. המעשים חמורים נוכח מהות הפגיעה בפרט, שכן השימוש במידע החסוי אודותיו כמוהו כחדירה למבצר פרטיותו ללא ידיעתו. ניתן להשוות את מי ששולח ידו למידע חסוי אודות הפרט, כמי ששולח ידו לקניינו של האדם, ויש מקרים שהפגיעה בחשיפת מידע אישי הנה חמורה שבעתיים מפגיעה רכושית גרידא. זאת ועוד: המעשים אף חמורים בשל הפגיעה בציבור בכללותו, שכן הנזק העיקרי הנו התערעורת אמון הציבור כי מידע שייאגר אודותיו על-ידי הרשויות ישמר כחסוי. מאבדן האמון האמור, נשקפת סכנת התערעורת היסודות שעליהן מושתתת פעילותן הסדירה של הרשויות השלטוניות ומוסדות הציבור.

סבורים אנו, כפי שסבר בית-משפט קמא, כי העונש הראוי וההולם בגין העבירות הנדונות הנו מאסר בפועל. עונש זה מתחייב נוכח חומרת המעשים, קלות ביצועם, הקושי באיתור מבצעי העבירות והפיתוי הכלכלי העומד ביסוד פעילות זו. על בית-המשפט, באמצעות

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

ענישה מחמירה ומרתיעה, להיות אחד ממגניני השער של מאגר המידע, כאשר המאגר הוא אלקטרוני ומנעול השער הנו אך מקלדת מחשב.

הפרשייה הנדונה חשפה תמונה עגומה ביותר, במהותה ובהיקפה, של הוצאת אינפורמציה ממאגרי מידע על-ידי עובדי ציבור, עבור חוקרים פרטיים, אשר עשו שימוש במידע לצורך חקירותיהם, ושרובם אף סחרו בו עם אחרים ובינם לבין עצמם. אם זו הייתה הנורמה בקרב עשרות חוקרים פרטיים – כפי שהעידו חלק מהמעוררים וכפי שעולה מפסקי-הדין שניתנו עד היום בפרשיות הנדונות – יש להוקיעה ולשרשה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים. מבית-המשפט צריך לצאת מסר חד-משמעי, שתהיה בו הרתעה אפקטיבית של ממש, אינדיבידואלית וכללית, לפיו אחת דינו של כל מי שידו במעל – למאסר של ממש.

5. ומכאן לחומרתה של עבירת מתן השוחד, שבה הורשע המערער 3, בנוסף לעבירות הנוגעות להפצת המידע ממאגרי המידע.

אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה של מתן שוחד. הערך המוגן בעבירות השוחד – בין קבלת שוחד, בין מתן שוחד ובין תיווך לשוחד – הנו הבטחת תקינות פעילותו של המינהל הציבורי, והבטחת אמון הציבור במינהל ובמערכת השלטונית בכללותה (ראו: מ' קרמניצר, "האם חסרי עבירות אנחנו?", משפטים יג (תשמ"ג) 159, בע' 161-162). אמון זה נפגע אם עובד הציבור מנצל לרעה את תפקידו למען טובתו האישית, ובדרך-כלל הנזק הכללי של פגיעה באמון הציבור, כתוצאה ממתן או לקיחת שוחד, עולה לעין שיעור על הנזק הישיר שנגרם מביצוע העבירה. מטעם זה נפסק, כי ככלל דינם של המעורבים בשוחד – למאסר של ממש:

"על-פי מדיניותו של בית-משפט זה משכבר הימים, העונש ההולם עברייני שוחד הוא מאסר בפועל, כעונש מרתיע, שכן הסכנה לדמותו של השירות הציבורי ולאופייה של החברה בישראל היא כה

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

גדולה, עד שאין להירתע מנקיטת אמצעי ענישה קשים ומורגשים
 היטב כלפי כל מי שעולה על דרך השוחד – אם כנותן, אם כלוקח, או
 כמבקש ואם כמתווך" (ע"פ 341/73 מדינת ישראל נ' ויטה, פ"ד כז(2)
 610, 613).

גזרי-הדין שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשיות הנדונות

6. באי-כוח הצדדים הפנו את בית-המשפט, כמו גם את בית-משפט קמא, לגזרי-הדין
 שהוטלו על כחמישה-עשר נאשמים אחרים שהואשמו בכתב-האישום המקורי בת"פ 1256/01,
 בין שדינם נגזר באותו הליך, ובין שמשפטם נסתיים במסגרת כתב-האישום החדשים שהוגשו
 נגדם בבית-משפט השלום בירושלים.

באי-כוח המערערים טוענים, כי עונשם של המערערים חורג לחומרה ממדרג הענישה
 העולה מגזרי-הדין האחרים. ב"כ המשיבה גורס, כי אין ללמוד גזירה שווה מכל גזר-דין, שכן
 לכל נאשם הייתה מעורבות שונה במעשים, הן במהותה והן בהיקפה, מה גם שהענישה היא
 אינדיבידואלית, ובמרבית גזרי-הדין עמדו ביסוד שיקולי הענישה נסיבות אישיות קשות. עוד
 ציין, כפי שאף טען בפרשת גזר-הדין בבית-משפט קמא, כי מרבית גזרי-הדין ניתנו במסגרת
 הסדרי טיעון, שבהם הוסכם בין הצדדים אף על העונש, וכי שיקולי המאשימה באותם מקרים
 היו להקל בדין עם מי שמודה במיוחס לו, נוטל אחריות על מעשיו ומביא לחסכון בזמן שיפוטי.

7. נסקור להלן את גזרי-הדין האמורים, ששני הצדדים הגישו, כאמור, כאסמכתאות.
 תחילה נפנה לעונשים שהושמו על עובדי הציבור, אשר הפיצו לחוקרים הפרטיים את ידיעות
 ממאגרי המידע, חלקם תמורת שוחד, וחלקם שלא תמורת טובת הנאה.

שרון זבריקו – עובד חברת בזק שהורשע בקבלת שוחד, פגיעה בפרטיות וחדירה
 לחומר מחשב, בהתייחס למאות ידיעות – נידון בת"פ 1256/01 בבית-המשפט המחוזי

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

לשלושה-עשר חודשי מאסר בפועל, למאסר על-תנאי ולתשלום קנס בסך 20,000 ₪. בית-המשפט העליון קיבל את ערעורו והעמיד את המאסר בפועל על עשרה חודשים בלבד, זאת, בין השאר, בשל נסיבות אישיות מיוחדות הנוגעות לבנו (ע"פ 1975/03).

רבקה צדוק – עובדת באגף מס-הכנסה אשר הורשעה בעבירות קבלת שוחד, פגיעה בפרטיות וחדירה לחומר מחשב, בהתייחס לשמונים מקרים – נידונה בת"פ 1256/01 לעונש של ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ו-7,500 ₪ קנס. בשיקולי הענישה עמדו נסיבות אישיות קשות, הולדת בתה בסמוך למועד גזר-הדין ושידולה למעשים על-ידי גיסה, ששימש כחוקר פרטי.

יוסף מחבר ולבנה אילוח, שניהם עובדי אגף מס-הכנסה, הורשעו בעבירות מרמה והפרת אמונים, פגיעה בפרטיות, חדירה לחומר מחשב והפרת חובת סודיות במאגרי מידע, זאת בגין עשרות ידיעות שהפיץ כל אחד מהם ממאגרי המידע של רשויות מס-הכנסה ומס שבח, ובין השאר מידע על פרטי נישומים, לרבות בעלותם בנדל"ן ושומות מס-שבח ומס רכישה שהוצאו בעניינם. כל אחד מהשניים נידון, במסגרת הסדר טיעון בת"פ 1359/04, לעונש מוסכם של ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום 5,000 ₪.

מנשה יוסף – עובד חברת בזק שהורשע בעבירות מרמה והפרת אמונים, פגיעה בפרטיות וחדירה לחומר מחשב, בעניין עשרות ידיעות שהפיק ממאגרי המידע של החברה (ללא תמורה כספית) – נתן את הדין בת"פ 1358/04, ונידון לעונש מוסכם של חמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס של 10,000 ₪.

אוהד שפיר – איש משטרת ישראל שהורשע בעבירות מרמה והפרת אמונים, פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע, בהתייחס לעשרות ידיעות שהפיק

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

ממחשבי המשטרה – נידון במסגרת הסדר טיעון בת"פ 1357/04 למאסר בפועל של ששה חודשים לריצוי בעבודות שירות, למאסר מותנה ולקנס בסך 22,000 ₪.

דליה בן עזרי – עובדת מינהל מקרקעי ישראל אשר הורשעה בעבירות של פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע, בהתייחס לכעשר ידיעות – נשפטה בת"פ 1358/04, על-פי הסדר טיעון, לעונש מוסכם של ששה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪, זאת בהתחשב בין-השאר במצבה הרפואי.

יעקב לוין – עובד משרד הקליטה שהורשע בעבירות פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע, בעניין שמות וכתובות שמסר לחוקרים פרטיים ממאגרי המידע של משרדו – נשפט בת"פ 1256/01 בבית-המשפט המחוזי לארבעה חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 7,500 ₪, זאת בהתחשב בעובדה שהלה אסיר ציון לשעבר אשר הודח לביצוע העבירה על-ידי חוקר פרטי, ללא קבלת טובת הנאה כלשהי.

8. ומכאן לגזרי-הדין שהוטלו עד היום בפרשיות הנדונות, על מי ששימשו כחוקרים פרטיים.

יהושוע כץ – שעמו נכרת הסכם עד מדינה – היה מי ששימש צומת מרכזי בסחר במידע שהופק מהמאגרים. הלה קיבל מידע בהיקף ניכר מעובדי הציבור, ומכר אותו לאחרים. דינו נגזר בת"פ 1256/01 בבית-המשפט המחוזי, במסגרת הסדר ובהסכמת הצדדים, לשבעה וחצי חודשי מאסר בפועל, למאסר מותנה ולקנס בסך 2,500 ₪.

עמר שלמה ודוד מרדכי הורשעו בת"פ 1359/04 בבית-משפט השלום בעבירות של פגיעה בפרטיות, חדירה למחשב ושימוש שלא כדין במאגרי מידע. הרשעתו של הראשון התייחסה לעשרות ידיעות ממאגרי בזק, מינהל מקרקעי ישראל ומשרד הפנים, שאת חלקם קיבל ישירות מעובדי הציבור; והרשעתו של השני הייתה בזיקה לעשרות

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

ידיעות ממאגר מס-הכנסה, שקנה, בין השאר, ישירות מעובדי הציבור ומכר לאחרים. כל אחד מהשניים נידון במסגרת הסדר טיעון לעונש מוסכם של ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס (20,000 ₪ לראשון ו-15,000 ₪ לשני).

ישעיהו דוד ודורון שגיא הורשעו בתיק הנדון בבית-משפט קמא (ת"פ 1356/04), בעבירות של פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע, בגין מידע ממאגרי המטרה שקיבלו מעובד הציבור השוטר אוהד אופיר, ונידונו, על-פי הסדר טיעון ובהסכמה, למאסרים בעבודות שירות. על הראשון, שהרשעתו התייחסה למקרים ספורים של קבלת מידע, נגזרו שבוע מאסר (בניכוי ימי מעצרו) וכן מאסר בעבודות שירות לתקופה של חמישה חודשים ושלושה שבועות, בצד מאסר מותנה; ועל השני – שהרשעתו הייתה בזיקה לשני אירועים בלבד – חודשיים וחצי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

שלושה חוקרים פרטיים נוספים שהורשעו בעבירות של פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע – שאול אליהו, אלישע ליניאל ואמיר אביטוב – אשר רכשו מידע מחוקרים פרטיים אחרים במקרים בודדים בלבד, ולא סחרוהו לאחרים, נידונו בת"פ 1256/01 בבית-המשפט המחוזי, על-פי הסדר טיעון ובהסכמה, לעונשים מקילים. הראשון – שהיה מעורב בשני מקרים – למאסר על-תנאי ולקנס בסך 7,500 ₪; השני – שקיבל מידע במקרים בודדים – למאסר מותנה ולקנס בסכום 8,000 ₪; והשלישי – שכשל במעידה ח-פעמית בכך שעצם עניו בשאלת מקור המידע – לשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

המערער 1 – יונה כהן

9. עתה נפנה לבחינת עניינו של כל מערער בנפרד, ולדיון בטיעוניו בשאלת חומרת העונש שהושת עליו.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

המערער 1 הורשע, כאמור, בעבירות שלהלן: פגיעה בפרטיות (5 עבירות); שימוש שלא כדין במאגרי מידע (5 עבירות); והתעסקות אסורה בחקירות.

באישום הראשון הורשע המערער 1 בעבירות פגיעה בפרטיות, שימוש שלא כדין במאגרי מידע והתעסקות אסורה בחקירות. ההרשעה נסבה על-כך שבשתי הזדמנויות, במהלך השנים 1998-2000, רכש מהמערער 3 (גל) פלטי שיחות יוצאות ממאגרי המידע הממוחשבים של חברת בזק תמורת 550 ₪ לפלט, בידעו כי המערער 3 השיג את המידע שלא כדין ממאגר מידע, באמצעות עובד ציבור (שרון זבריקו), ועל-כך שבתקופה זו אף עסק באיסוף ובהשגת ידיעות על הזולת מבלי שהיה לו רישיון כנדרש על-פי דין.

באישום השני הורשע מערער 1 בעבירות פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע, בכך שבשנים 1999-2000 נהג לרכוש מהחוקר הפרטי מרדכי דוד, אלפי ידיעות ופלטים ממאגרי מידע של מס הכנסה ומס רכוש אודות נישומים, תמורת 60 ₪ עבור כל פלט או ידיעה, בידעו כי דוד משיג עבורו את המידע שלא כדין מעובדי ציבור (לבנה אילוז ויוסף מחבר). מספר רב של פלטים וידיעות שרכש ממרדכי דוד, מכר המערער 1 לחוקר הפרטי יהושוע כץ, תמורת תשלום כספי עבור כל פלט או ידיעה.

באישום השלישי הורשע המערער 1 בשתי העבירות הנ"ל, בכך שרכש מהחוקר הפרטי יהושוע כץ, במספר רב של פעמים, מידע חסוי ופלטי מחשב ממאגרי המידע של המוסד לביטוח לאומי, אודות מבוטחים, זאת תמורת תשלום כספי לכל פלט או ידיעה, בידעו כי כץ משיג עבורו את המידע שלא כדין מעובד ציבור (רינה רייס).

באישום הרביעי הורשע המערער 1 בעבירות האמורות, אשר בוצעו במהלך פעילויותיו להשגת ידיעות על הזולת ולאיסוף ידיעות לצרכי אחרים, שנעשו ללא רישיון על-פי דין. בתקופה של מספר שנים, מאמצע שנות התשעים ועד לשנת אלפיים, הוא נהג למכור, לתשעה חוקרים פרטיים, על-פי דרישתם, מידע ומסמכים שהושגו שלא כדין ממאגרי מידע, תמורת

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

סכומים משתנים, שנעו בין 50 ₪ ל-170 ₪, עבור כל פרט מידע. המידע הכיל פרטים על אזרחים, ובין השאר – בעלויות על כלי רכב, מקומות עבודה, בעלות במקרקעין וחשבונות בנק. המערער 1 העביר, בנוסף, מאות פרטי מידע ומסמכים, שמקורם במאגרי המידע הממוחשבים של רשויות הציבור, לשמונה אנשים נוספים שאינם חוקרים פרטיים.

באישום החמישי, החותם את כתב-האישום המתוקן בעניינו של המערער 1, הורשע המערער בפגיעה בפרטיות ובשימוש שלא כדין במאגרי מידע, בכך שבשנים 1999-2000 רכש מהחוקר הפרטי יהושוע כץ מסמכים שהושגו שלא כדין ממאגרי מידע של רשויות ציבוריות, תמורת תשלום שהסתכם באלפי שקלים. המידע כלל, בין-השאר, פרטים על מקומות עבודה של אזרחים, בעלותם בכלי-רכב ונסיעותיהם לחו"ל.

10. המערער 1 הינו בן 49, אב לארבעה, ומזה כשנתיים פרוד מאשתו. הוא סיים שתיים-עשרה שנות לימוד, ושרת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. בשנת 1982 הוא התגייס למשטרה, ושירת כשש שנים ביחידת מודיעין סמויה. מספר שנים לאחר מכן החל לעבוד כחוקר פרטי, ובמהלך פעילותו זו, שכשלה מבחינה כלכלית, נקלע לחובות והסתבך בביצוע העבירות הנדונות וכן עבירות מס. בשנת 2000 הוא נעצר כחשוד בביצוע העבירות הנדונות ועבירות המס. בגין עבירות המס הוא נדון בהליך נפרד, בחודש פברואר 2001, לעשרים חודשי מאסר בפועל. מאז שחרורו מהמאסר הוא עובד כמחסנאי ברשת מרכולים, מתפרנס בדוחק, ופורע לשיעורין את חובותיו לנושיו – לאחר שהוכרז כבעל חוב המוגבל באמצעים.

שירות המבחן העריך, כי המערער 1 ביצע את העבירות על-רקע מצוקה כלכלית. השירות התרשם, כי עונש מאסר, ואף בעבודות שירות, יפגע במקור פרנסתו של המערער ויקשה עליו להחזיר חובותיו, ועל-כן המליץ להימנע מהטלת מאסר ולהסתפק בשירות לתועלת הציבור.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

בטיעונים לעניין העונש בבית-משפט קמא, עתר ב"כ המאשימה בעניינו של מערער 1 להטלת מאסר בפועל של שנתיים; ואילו הסניגור ביקש, כהמלצת שירות המבחן, להטיל על מרשו שירות לתועלת הציבור, ולחלופין – מאסר שירוצה בעבודות שירות.

11. בית-משפט קמא הדגיש בגזר-דינו את חומרת נסיבות ביצוע העבירות על-ידי המערער 1, אשר קנה ומכר מידע רב שהושג ממאגרי מידע ציבוריים. אמנם המערער 1 לא היה בקשר ישיר עם עובדי הציבור, אשר הפיקו את המידע, אך הוא סחר במידע בהיקף ניכר ביותר במשך תקופה ממושכת, והעביר המידע לחוקרים פרטיים רבים ולאנשים נוספים. בית-משפט קמא ציין כי עבירותיו של המערער 1 דומות במהותן ובהיקפן לאלו של המערער 2, אך הוא מוצא מקום לאבחן בין השניים בגזירת הדין, משני טעמים: הטעם הראשון, הנו הימנעותו של המערער 1 במשך כעשר שנים, החל משנת 1990, מלשלם אגרות חוקר ומלהצהיר על הכנסותיו לרשויות המס, התנהגות המצביעה על זלזול "במצח נחושה בכל מערכות החוק והנוהל" – שבעטייה אף נדון המערער 1 לעשרים חודשי מאסר בגין עבירות המס; הטעם השני לאבחנה בענישה בין השניים, היה הבעת החרטה על-ידי המערער 2, שאף העיד בפרשיות הנדונות לחובת נאשמים אחרים. מטעמים אלו גזר בית-משפט קמא על המערער 1 מאסר בפועל של ארבעה-עשר חודשים, בשעה שהסתפק בהטלת מאסר של שמונה חודשים על המערער 2.

12. בא-כוחו המלומד של המערער 1, עו"ד ח' רובינשטיין, עותר בערעור זה להמרת המאסר בפועל בשירות לתועלת הציבור – כהמלצת שירות המבחן, ולחלופין – במאסר לריצוי בעבודות שירות. הוא טוען, כי העונש מופרז לחומרה, וסוטה מרמת הענישה שבאה לידי ביטוי בגזרי-הדין שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשיות הנדונות, ובפרט בהשוואה לעונשים קלים יותר, במידה משמעותית, אשר הוטלו על מי שהיו מעורבים, שלא כמערער 1, במתן שוחד או בקבלת שוחד בפרשיות הנדונות, או על עובדי הציבור ששלחו ידם במעל. בהקשר זה ציין, בין-היתר, כי העונש המרבי שהוטל על מי שסיפק מידע ופלטי מחשב תמורת שוחד לאורך זמן – שרון זבריקין – הועמד על-ידי בית-המשפט העליון על עשרה חודשי מאסר בפועל, וכי עונשו של עד המדינה יהושוע כץ – שמעשיו חמורים מאלו של המערער הן בהיקפם והן במהותם

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

(נוכח מעורבותו בקבלת המידע ופלטי המחשב מעובד הציבור עצמו) – הועמד במסגרת הסדר טיעון על שבעה וחצי חודשים בלבד. עוד גורס ב"כ המערער 1, כי גזר-הדין לא נתן את המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ולמצבו הכלכלי הדחוק. כמו כן טען הסניגור, כי בית-משפט קמא התעלם מהעובדה שהמערער 1 הודה במעשים שבהם הורשע, הן בחקירתו במשטרה והן בחודש ינואר 2003 במענה לאישום המקורי בת"פ 1256/01 לפני כב' השופט זילברטל, ולא נתן את המשקל ההולם להודאה זו, שניתנה ללא התנייתה בהסדר טיעון כלשהו, לחרטה שהביע המערער על מעשיו ולחסכון הניכר בזמן שיפוטי שמנע את הצורך בהשמעת למעלה ממאה עדי תביעה.

ב"כ המשיבה גורס, כי אין מקום להתערב בעונש שהושת על המערער 1 ההולם את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען. הוא הדגיש, כי המערער 1 שימש צומת מרכזי וכוח מניע לקבלת מידע ולהעברת ידיעות שהופקו ממאגרי המידע הממוחשבים של הרשויות הציבוריות; וכי משנה חומרה יש לראות הן בהיקף הניכר של פעילותו הנדונה – המתייחסת לאלפי פרטי מידע ומסמכים שנסחרו תמורת תשלום כספי, והן בביצוע המעשים באופן שיטתי, לאורך שנים, מול קבוצה גדולה של מספקי ומקבלי מידע.

13. עונש המאסר בפועל, למשך ארבעה-עשר חודשים, שהוטל על המערער 1, ראוי והולם נוכח חומרת העבירות, היקפן ותדירות ביצוען לאורך זמן. המערער 1 היה אמנם במעגל השלישי של שרשרת הפצת המידע, ולא בא במגע עם עובדי הציבור, ואולם, חומרת מעשיו לא נמדדת בהיררכיה שלו בשרשרת המסחר במידע, אלא במהות מעשיו והיקפם, ובתרומתו הפעילה להפצת המידע. הלה רכש במשך שנים אלפי ידיעות משלושה חוקרים פרטיים, ומכר במשך שנים מאות ידיעות לשבעה-עשר איש, מהם תשעה חוקרים פרטיים. הוא שימש מוקד מרכזי למסחר במידע החסוי, וככוח מניע לשאיבת המידע ממאגרי המידע ולהפצתו לאחרים. בפעילותו האינטנסיבית הפך את המסחר במידע החסוי לעסק של ממש במשך שנים, והתפרנס מפגיעה בפרטיות הזולת ומספרות במידע אודותיו.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

עם זאת, מצאנו לנכון להקל במעט בעונשו של המערער 1, זאת בהתחשב בעונשים שהושתו על אחרים בפרשיות הנדונות, ובפרט בעניינם של עובדי הציבור שהפיצו המידע, והחוקרים הפרטיים שהיו במעגל השני ושאו את המידע ישירות מעובדי הציבור. אמות המידה העונשיות שנקבעו בעניינם של ששה-עשר המעורבים השונים שדינם נגזר בעבר, אינן מחייבות קורלציה מלאה לעניינם של כל יתר שלושים הנאשמים בפרשיות הנדונות, ובפרט כשמרבית העונשים נקצבו בהסכמה במסגרת הסדרי טיעון משיקולים שונים ומגוונים של המאשימה, וכאשר ביסוד חלק מההסדרים עמדו נסיבות אישיות יוצאות דופן. ואולם, לגזרי-דין אלו אמורה להיות, למצער, השפעה ממתנת על משכו של המאסר בפועל שהוטל על המערער 1. זאת ועוד: בית-משפט קמא ראה את עניינו של המערער 1 דומה לעניינו של המערער 2, שנידון לשמונה חודשי מאסר בפועל, אך מצא לנכון להחמיר בעונשו של המערער ולהעמידו על ארבעה-עשר חודשים, בין השאר מכיוון שהפעיל עסק ללא דיווח לרשויות, לרבות רשויות המס, ואף השהה את ההודאה והחרטה במשך זמן לא מבוטל. טעמים אלו אינם מצדיקים הכפלת עונשו של המערער 1 ביחס לעונשו של המערער 2, ובפרט כשהלה נתן לאחרונה את הדין על עבירות המס במאסר ממושך יחסית, והודה במרבית עובדות כתב-האישום עוד בהליך המקורי בשנת 2003 בבית-המשפט המחוזי. לא זו אף זו: האישום שבו הורשע המערער 1 ברכישת אלפי ידיעות היה האישום השני, שבו צוין כי אלפי ידיעות אלו נקנו מהחוקר הפרטי דוד מרדכי, אשר השיגן מעובדי הציבור; ואולם, מרדכי דוד עצמו נידון במסגרת הסדר טיעון לעונש מוסכם של ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כאשר יוחסו לו, במשפטו שלו, "רק" עשרות מקרים של מכירת מידע. אשר-על-כן, חרף היות עונשו של המערער 1 ראוי והולם את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, תקוצר תקופת המאסר בפועל שהוטלה עליו ותעמוד על שמונה חודשים.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

המערער 2 – יעקב לב

14. המערער 2, יעקב לב, הורשע כאמור, על-יסוד הודאתו ובמסגרת כתב-אישום מתוקן שהוגש נגדו במסגרת הסדר טיעון שנתגבש בהליך של גישור, כדלקמן: בכל אחד מחמשת האישומים הראשונים – בעבירת פגיעה בפרטיות (ובסה"כ 5 עבירות), ובעבירת שימוש שלא כדין במאגרי מידע (ובסה"כ 5 עבירות). בגין האישום השישי הורשע המערער 2 בעבירת ניהול, החזקה ושימוש שלא כדין במאגר מידע.

המערער 2 היה מעורב במסחר במידע ובפלטאי מחשב שמקורם במאגרי מידע של רשויות ציבוריות. הוא נהג לרכוש ולמכור מידע ופלטאי מחשב מחוקרים פרטיים, ואף למכור את המידע לאחרים. הלה היה שייך, אפוא, למעגל השלישי של סוחרי המידע; אך פעילותו הייתה רחבת-היקף ואינטנסיבית. בכל אישום מחמשת האישומים הראשונים יוחסו לו העבירות של פגיעה בפרטיות ושימוש שלא כדין במאגרי מידע, בזיקה למקור מידע שונה.

באישום הראשון הורשע המערער 2 בכך שבין השנים 1998-2000 רכש מהחוקר הפרטי המערער 3 (גל) – על בסיס קבוע ובמספר רב של פעמים – ידיעות ופלטאי מחשב חסויים מהמאגר הממוחשב של חברת בזק (ובין השאר – פלטאי שיחות יוצאות, כתובות של מינויים ומספרי חשבונות הבנק שלהם – אשר נתקבלו מעובד בזק שרון זבריקו), תמורת 400 ₪ עבור כל פלט.

באישום השני הורשע המערער 2 בעבירות הנ"ל, בכך שבשנים 1999-2000 קנה מהחוקר הפרטי יהושוע כץ, על-בסיס קבוע, כמות בלתי ידועה של פלטאי מחשב וידיעות ממאגר המידע של המוסד לביטוח לאומי, עבור 30 ₪ לפלט או לידיעה. המידע כלל פרטים על מקום עבודה של מבוטחים, בעלויות בכלי-רכב ומועדי יציאה מן הארץ וכניסה בשעריה. במקביל, מכר המערער 2 את המידע במספר רב של הזדמנויות

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

לחוקרים הפרטיים דורון שגיא וישעיהו דוד (הנאשמים 5 ו-6 בתיק דנן), על-פי דרישתם, תמורת 50 ₪ לפלט או לידעה.

האישום השלישי נסב על מידע שקנה המערער 2 במהלך שנת 2000 מהחוקר הפרטי דוד סופרין, במספר רב של פעמים. מדובר במידע שסופרין רכש משוטר ושמקורו במאגרי המידע של המשטרה. המידע כלל פרטים בדבר בעלויות בכלי-רכב, אילנות יוחסין ויציאות מן הארץ. המערער 2 שילם תמורת כל ידיעה סכום של 100 ₪, ובסך-הכל שילם עבור ידיעות אלו אלפי שקלים.

האישום הרביעי מתייחס למידע רב ועשיר שקנה המערער 2 מהחוקר הפרטי עדי חכמון בשנים 1998-2000, ומכר לאחרים, אשר מקורו במאגרי מידע של גופים ציבוריים, זאת בידעו כי חכמון השיג עבורו את המידע שלא כדין ממאגרי המידע, הן באמצעות עובדי הציבור והן באמצעות חוקרים פרטיים. המערער 2 רכש מחכמון מספר רב של פלטי מחשב ומידע חסוי – ממחשבי צה"ל, המשטרה, מס-הכנסה וחברת בזק – תמורת עשרות אלפי שקלים. המידע על האזרחים כלל, בין השאר, פלטי שיחות טלפון יוצאות, רישומים פליליים, בעלות בנדל"ן ובכלי-רכב, חשבונות בנק, משכורות, נסיעות לחו"ל, ונתונים אישיים אודות חיילי צה"ל.

את המידע הרב האמור שרכש המערער 2, כמפורט הן באישום הרביעי והן באישומים שקדמו לו, הוא העביר לאחרים תמורת תשלום. הוא מכר בתקופה הרלבנטית לחוקרים הפרטיים דורון שגיא וישעיהו דוד (הנאשמים 5 ו-6 בתיק בבית-משפט קמא), ידיעות ופלטי מחשב חסויים שהושגו מתוך המאגרים, תמורת סכום שנע בין 50 ₪ ל-150 ₪ לכל בדיקה או ידיעה. בנוסף, העביר המערער 2 לשלושה-עשר אנשים נוספים מאות ידיעות ומסמכים חסויים שמקורם במאגרי המידע הנ"ל.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

האישום החמישי עניינו רכישת מידע ממאגרי בזק במסגרת חקירה פרטית שערך המערער 2 אחר אישה, שבעלה שכר את שירותיו לעקוב אחריה. בשנת 1999 רכש המערער 2 מהחוקר הפרטי יריב לובינסקי, תמורת 400 דולר, פלטי שיחות יוצאות של האישה, אשר הושגו על-ידי לובינסקי מעובדת חברת בזק דורית שכטר. המערער 2 מסר את הפלטים ללקוחו עבור תשלום של 1,000 דולר. בנוסף, נהג המערער 2 לרכוש מלובינסקי בשנים 1998-1999 פלטים רבים של שיחות יוצאות של אזרחים, אשר הוצאו על-ידי שכטר ממחשבי חברת בזק, תמורת 500 דולר ששילם עבור כל פלט.

באישום השישי הורשע המערער 2 בעבירה של ניהול, החזקה ושימוש במאגר מידע, בכך שבשנים 1994-2000 ניהל והחזיק – ללא רישום כדין – מאגר מידע, שכלל פרטים על מעמדם האישי של בני-אדם, מעני מגוריהם, מספרי הזהות שלהם, מספרי הטלפונים שבבעלותם ושמות הוריהם ובני זוגם. את תוכנת מאגר המידע הבלתי חוקי רכש מאדם בשם ראובן מילמן.

15. המערער 2 הנו בן ארבעים ושלוש, נשוי ואב לשלושה. הוא סיים 12 שנות לימוד, שירת בצה"ל, ולאחר שחרורו התגייס למשטרה ועסק במשך כעשור בחקירות במסגרת היחידה המרכזית. לאחר מכן, פרש מהמשטרה והחל לעסוק כחוקר פרטי. במהלך עבודתו זו כשל בביצוע העבירות הנדונות. עם חשיפת העבירות ופתיחת החקירה המשטרתית, עשה המערער הסבה מקצועית לתחום החינוך הגופני. הוא עבר קורסים למאמני ג'ודו ולהדרכת כושר גופני, ועובד בארבע השנים האחרונות כמדריך ג'ודו וכושר לילדים, הן בחינוך הרגיל והן בחינוך המיוחד (בין השאר לילדים אוטיסטיים). כיום הוא מאמן כ-350 תלמידים.

במסגרת פרשת גזר-הדין בבית-משפט קמא הוגש תסקיר משירות המבחן. השירות העריך, כי הרשעתו של המערער 2 יכולה לפגוע בהישגיו המקצועיים הנוכחיים, שכן היא עלולה למנוע את העסקתו בעתיד על-ידי משרד החינוך, לאור זאת,

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

המליצה קצינת המבחן להסתפק בהטלת שירות לתועלת הציבור. ב"כ המשיבה עתר בבית-משפט קמא לעונש של שנת מאסר בפועל. הוא טען, כי עניינו של המערער 2 דומה למקרהו של יהושוע כץ, אשר במסגרת הסכם של עד מדינה הוטלו עליו שבעה וחצי חודשי מאסר בפועל. יוער, כי ההשוואה אינה מדויקת, שכן כץ היה שייך גם למעגל השני של החוקרים שקנו מידע ישירות מעובדי הציבור, ואילו המערער 2 היה פעיל רק במעגל השלישי של הסוחרים במידע. הנאשם העיד, במסגרת הטענות לעונש, כי עם תחילת עיסוקו כחוקר פרטי התוודע לתופעה של סחר במידע שהושג שלא כדין ממאגרי מידע, אשר הייתה לנורמה בין מרבית החוקרים הפרטיים, זאת ממספר טעמים וביניהם: הקלות היחסית שבהשגת המידע "בלחיצת כפתור", זמינות החומר הרב בקרב החוקרים הפרטיים, העדר אכיפה של ממש והטלת עונשים קלים בגין עבירות אלו. הוא הביע צער וחרטה על מעשיו, והסב את פעילותו לאפיק חינוכי. הסניגור ביקש מבית-משפט קמא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, ולחלופין – שירות לתועלת הציבור עם הרשעה בדין, ולחלופי חלופין – מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בית-משפט קמא, החליט להרשיע את המערער 2 בדין, וגזר את עונשו לשמונה חודשי מאסר בפועל, למאסר על-תנאי ולתשלום קנס בסך 10,000 ₪. בית-משפט קמא הדגיש בגזר-הדין, את חומרת מעשיו של המערער 2, אשר באה לידי ביטוי במידע הרב והניכר שסחר בו בתקופה ממושכת עם מספר חוקרים פרטיים, למרות שהלה לא היה בקשר ישיר עם עובדי הציבור.

16. בא-כוחו המלומד של המערער 2, עו"ד בלושטיין, גורס כי עונשו של מרשו כבד מעונשים שהושתו על נאשמים שמעשיהם היו בדרגת חומרה יתירה, כמו אנשי המעגל הראשון – עובדי הציבור שהפיצו את המידע, או החוקרים הפרטיים אנשי המעגל השני – אשר באו במגע ישיר עם עובדי הציבור. לדבריו, בית-משפט קמא לא התחשב דיו בנסיבותיו האישיות של המערער 2, בעובדה שהרשעה בדין עלולה לפגוע

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

קשות בתעסוקתו הנוכחית בתחום החינוך הגופני, ובמשמעות כליאתו (כשוטר לשעבר) יחד עם עבריינים. לטענתו, טעה בית-משפט קמא משלא נתן בגזר-דינו משקל ראוי והולם לנסיבותיו האישיות האמורות של המערער, לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, להודאתו שחסכה זמן שיפוטי ניכר, לחרטה הכנה שהביע על מעשיו, ולשיתוף הפעולה שלו עם התביעה עת שימש כעד תביעה במשפט מקביל. עוד הוא טוען, כי לא היה מקום להחמיר עם המערער 2, עת פעל הלה במסגרת נורמות, אמנם פסולות, שהיו נחלת חלק ניכר מהחוקרים הפרטיים, אשר לא היה ניסיון ממשי מצד הרשויות לשרשן. לאור זאת, ביקש ב"כ המערער 2 מבית-המשפט להקל בדינו של מרשו בדרך של הטלת שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, ולחלופין – בהשתתף מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה גורס, כי עונשו של המערער 2 הנו ראוי ומאוזן, ואין כל עילה להתערב בו. לדבריו, חרף ההודאה, החרטה והנסיבות האישיות שצוינו לעיל, אין מנוס מהותרת המאסר בפועל על כנו, זאת נוכח חומרת העבירות, היקף המעשים, והימשכותם לאורך זמן, עת פעל המערער 2 כצומת מרכזי וכמוקד למסחר במידע שהושג שלא כדין ממאגרי מידע.

17. עונש המאסר בפועל שהושת על המערער 2, למשך שמונה חודשים, הולם את חומרת מעשיו. למרות שהיה במעגל השלישי בהיררכיית הפצת המידע, בדומה למערער 1, תרומתו לתופעת דליפת המידע ממאגרי המידע הייתה משמעותית, שכן שימש מוקד אינטנסיבי במשך כשלוש שנים לסחר בפלטי מחשב ובידיעות שהושגו שלא כדין ממאגרי מידע של רשויות ציבוריות. מוקד שכזה מהווה את הכוח המניע להמשך החדירה למאגרי המידע, על-ידי החוליות הנוספות בשרשרת. מכתב-האישום עולה, כי הלה רכש במשך שנים, משלושה חוקרים פרטיים, מאות ידיעות חסויות ממאגרי מידע, ומכר מאות ידיעות לחמישה-עשר איש לפחות. משרדו שימש, אפוא, מאגר למידע הנ"ל ותחנת מעבר לספסרות-רבתי במידע. למרות שהעונש שהושת עליו, של שמונה חודשי

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

מאסר בפועל, הולם את חומרת המעשים והיקפם, החלטנו, לא בלי לבטים, ושלל כדרכה של ערכאת הערעור שלא להתערב במידת העונשים שהטילה הערכאה הדיונית למעט במקרים חריגים, להקל קמעה בעונשו, ולהעמיד את תקופת המאסר בפועל על ששה וחצי חודשים, זאת אך לשם יצירת קורלציה לגזר-דינו של המערער 1, שבמסגרת הערעור דנן קוצרה תקופת מאסרו לשמונה חודשים, בגין מסחר במידע שהקיף אלפיי ידיעות.

המערער 3 – דודי גל

18. המערער 3, דודי גל, הורשע כאמור, על-פי הודאתו, בעבירות הבאות: מתן שוחד, הוצאת מסמך ממשמורת חוקית, פגיעה בפרטיות, חדירה לחומר מחשב, הפרת חובת הסודיות במאגרי מידע ושימוש שלא כדין במאגרי מידע. נסקור להלן את העובדות העומדות ביסוד הודאתו והרשעתו.

במהלך שנת 1994 קשר המערער 3 קשר עם עובד חברת בזק, שרון זבריקו, לפיו הלה יעביר לו מידע ומסמכים מהמאגר הממוחשב של החברה, ובמשך כארבע שנים מסר לו זבריקו מספר רב של ידיעות ומסמכים מתוך המאגר. בשנת 1998 סיכם המערער 3 עם זבריקו, כי האחרון יעביר לו מידע ומסמכים מתוך המאגר תמורת 100 ₪ עבור כל פלט או ידיעה. בהמשך לקשר האמור, סיפק זבריקו למערער 3 במהלך השנים 1998-2000, על-פי פניותיו, מאות פלטי מחשב וידיעות חסויות, שכללו בין השאר: פלטי שיחות טלפוניות יוצאות, כתובות ומספרי חשבונות בנק של מנויי בזק. בתמורה שילם המערער 3 לזבריקו 100 ₪ עבור כל ידיעה. את פלטי המחשב והידיעות הפיץ המערער 3 תמורת תשלום שבין 300 ל-550 ₪ כדלקמן: למערער 1 – פעמיים; למערער 2 – במספר רב של פעמים ובאופן קבוע; למערער 4 – במספר הזדמנויות; ולנאשמים 5 ו-6 בתיק דנן – במספר בלתי ידוע של מקרים.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

המערער 3 הנו רווק בן שלושים ושלוש. הוא סיים שתיים-עשרה שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, ושירת שירות חובה במשטרה הצבאית. משנת 1992 עבד כארבע שנים בחברה לחומרי בנייה, ולאחר מכן פתח עסק לשירותי אבטחה, מבלי שקיבל רישיון לחקירות פרטיות. במסגרת עסק זה ביצע את העבירות הנדונות. בתקופה האחרונה הוא מובטל מעבודה, אך מבצע פעולות התנדבות בקהילה. הוא העיד בפרשת גזר-הדין, כי עם חשיפת העבירות נקלע למשבר ובוטלו אירוסיו; וכי הוא נתון כיום בדוחק כלכלי, תומך באביו החולה במחלה קשה, ובאמו הסובלת אף היא מבעיות רפואיות. בשיחתו עם קצינת המבחן, במהלך הכנת תסקיר במסגרת הערעור, נטל המערער 3 אחריות למעשיו וגילה חרטה כנה. הוא ואחותו הביעו חששם מהתדרדרות מצבם הרפואי והנפשי של הוריו אם ייאסר. שירות המבחן העריך, כי העבירות בוצעו על-ידי המערער 3 מתוך קושי להתמודד עם הפיתוי לרווח כספי קל, ונמנע מהמלצה בעניינו נוכח חומרת העבירות והיקפן.

בטיעונים לעונש בבית-משפט קמא עתר ב"כ המשיבה להטלת מאסר בפועל שלא יפחת משנה, ואילו הסניגור – שלא הקל ראש בחומרת המעשים – ביקש להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור, או מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית-משפט קמא גזר על המערער 3 מאסר בפועל לתקופה של חמישה-עשר חודשים, בצד מאסר על תנאי וקנס, והדגיש בעניינו את חומרת המעשים של מתן שוחד בתקופה ממושכת, והמסחר השיטתי לאורך זמן במידע האישי שהוצא עבורו ממאגרי המידע.

19. בא-כוחו המלומד של המערער 3, עו"ד המבורגר, טוען כי העונש שהוטל על מרשו חורג מאמות המידה העונשיות שנקבעו בעניינם של נאשמים אחרים בפרשיות הנדונות, ובפרט ביחס לעובדי הציבור שהפיצו את המידע, ואלו מהם שנטלו שוחד עבור פעילותם זו. לטענתו, בהתחשב בכך שעונשו המרבי של נותן השוחד עומד על מחצית מעונשו המקסימלי של מקבל השוחד, אין קורלציה בין המאסר של חמישה-עשר חודשים שהוטל עליו – כנותן השוחד, לבין המאסר של עשרה חודשים שהושת על

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

זבריקו – מקבל השוחד. הוא אף מליץ על כך שבית-משפט קמא לא התחשב דיו
 בנסיבותיו האישיות של המערער 3.

ב"כ המשיבה גורס, כי אין בסיס להתערבות בגזר דינו של בית-משפט קמא
 בעניינו של המערער 3, ומדגיש, כי עונשו הולם, נוכח היותו הכוח המניע, המשדל
 והיוזם, הן של פעילות השוחד המתמשכת והן של המסחר בדיעות ובמסמכים שהופקו
 ממאגרי המידע של בזק.

20. עונש המאסר בפועל של חמישה-עשר חודשים, שהוטל על המערער 3, הולם את
 חומרת העבירות, ואף נוטה לקולא. המערער 3 שימש כחוליה ששאבה את המידע
 החסוי באמצעות עובד הציבור שרון זבריקו, תמורת תשלום שוחד, והפיצה מידע זה
 לחוקרים פרטיים אחרים. חומרת העבירות שביצע מתעצמת נוכח היקף הפעילות
 העבריינית האמורה, שכללה קבלת והפצת מאות ידיעות ממאגרי המידע במשך מספר
 שנים. נוכח ביצוע המסחר במידע החסוי אגב מתן שוחד ולאורך תקופה, אין מנוס
 מהטלת מאסר ממושך, שיוקיע את המעשים, ויהווה מסר מרתיע ואפקטיבי – למערער
 ולעבריינים בכוח. העובדה שמקבל השוחד, שרון זבריקו, נידון במשפטו לעשרה
 חודשי מאסר בלבד, אינה אמורה להשפיע על גזר-דינו של המערער 3. אמנם העונש
 המרבי שנקצב בחוק בעניינו של מציע השוחד עומד על כמחצית עונשו המקסימלי של
 נותן השוחד, קרי – שלוש וחצי שנים, ואולם, כל ענישה נשקלת לפי נסיבות ביצוע
 העבירה ונסיבותיו האישיות של העבריין. בעניינו, מעשיו של המערער 3 בעניין מתן
 השוחד חמורים בנסיבותיהם מהתנהגותו של מקבל השוחד. המערער היה יוזם השוחד
 ומי ששידל את זבריקו לדבר עבירה, והוא גם השתמש במסחר הענף בפירות השוחד
 כמנוף להתעשרות קלה במשך שנים. העובדה שבסופו של יום הועמד עונשו של זבריקו
 על עשרה חודשי מאסר, אינה אמורה להשפיע על גזר-דינו של המערער 3, שכן ההקלה
 בעונשו של זבריקו נבעה מנסיבות אישיות יוצאות דופן הקשורות בבנו. נסיבותיו

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

האישיות של המערער 3 נלקחו בחשבון בשיקולי הענישה, ואין מקום להקלה נוספת בעונשו. לפיכך, דין ערעורו של המערער 3 להידחות.

המערער 4 – יצחק וייצמן

21. המערער 4, יצחק וייצמן, הודה, כאמור, במסגרת הסדר טיעון שנתגבש בהליך של גישור, בעבירות של פגיעה בפרטיות, חדירה לחומר מחשב, והוצאת מסמך ממשמורת חוקית. לאחר שמיעת הטיעונים בשאלת ההרשעה והעונש, הורשע הלה בעבירות האמורות, ודינו נגזר למאסר בפועל של ארבעים וחמישה יום לריצוי של ממש, למאסר על-תנאי ולקנס בסך 5000 ₪, זאת חרף עתירתה של המשיבה להטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ואלו העובדות העומדות ביסוד ההודאה והרשעה: המערער 4, ששימש כחוקר פרטי, סיכם עם המערער 3, כי האחרון יעביר לו, תמורת תשלום כספי, מידע ופלט ממש מחברת בזק, בידעו כי המערער 3 משיג את המידע שלא כדין מעובד החברה שרון זבריקו. בהתאם לסיכום האמור, העביר המערער 3 למערער 4, לפי דרישתו, במספר מקרים, פלטי שיחות טלפון יוצאות של מנויי בזק, תמורת תשלום של 300-400 ₪ עבור כל פלט.

המערער 4 הנו בן שלושים ושש, נשוי ואב לשלושה. הוא סיים 12 שנות לימוד, ובשירותו הצבאי שירת כחוקר וכקצין ובמשטרה הצבאית. עם שחררו משירות קבע של שנתיים התגייס למשטרה, שם שימש כחוקר נוער. הוא פרש מהמשטרה לאחר ארבע שנות שירות, והחל לעבוד כחוקר פרטי. בשל ביצוען של העבירות הנדונות במהלך עבודתו, הותלה רישיונו כחוקר פרטי, והוא משמש כיום כמינהלן במשרד חקירות. בשיחותיו בשירות המבחן, נטל המערער 4 אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה על

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

התנהגותו, שנבעה מהרצון, כחוקר צעיר, להוכיח הישגים שירצו את לקוחותיו. קצינת המבחן המליצה, בתסקירה שהוגש לבית-משפט קמא, להימנע מהרשעתו, על-מנת שלא לפגוע בסיכויי תעסוקתו בעתיד, ולהסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, ללא הרשעה בדין.

22. בא-כוחו המלומד של המערער 4, עו"ד אילון, גורס כי בית-משפט קמא שגה בהחלטתו להרשיע את המשיב, ושלא להסתפק בהטלת סנקציה של שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה בצדה. לטענתו, ההימנעות מהרשעה מוצדקת נוכח נסיבות ביצוע העבירה – המצביעות על כשלון חד-פעמי במספר בודד של מקרים, ולאור החשש הממשי שהרשעה בדין תפגע בהמשך תעסוקתו של המערער בעתיד כחוקר פרטי. לדבריו, לא הייתה סיבה לנקוט בעניינו של מרשו גישה שונה מזו שננקטה לגבי החוקר הפרטי אמיר אביטוב, אשר בגין עבירות זהות, של קבלת פלטי מחשב מחוקר פרטי אחר, נידון בת"פ 1256/01 בבית-המשפט המחוזי לשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. לחלופין טען עו"ד אילון, כי היה על בית-משפט קמא לאמץ את עמדתה העונשית של המשיבה, שעתרה למאסר בעבודות שירות, ולא הייתה סיבה להחמיר עם המערער בהטלת מאסר לריצוי בין כותלי הכלא, ובפרט כשהעונש אינו קורלטיבי לגזרי-דין שהוטלו על נאשמים אחרים מהמעגל השלישי של שרשרת הפצת המידע.

ב"כ המשיבה טוען, כי מעשיו של המערער 4 מחייבים תגובה של הרשעה בדין, וכי לא נפל פגם בשיקולי הענישה של בית-משפט קמא, המצדיק התערבותה של ערכאת הערעור בגזר-הדין. הוא הסביר את ההסכמה של התביעה לאי הרשעתו של אמיר אביטוב, בכך שבעניינו מדובר היה בפלט אחד בלבד שכלל מידע פגום ערך, ושהוסכם כי הלה לא ידע שמקורו של הפלט במאגר מידע, אך עצם את עיניו בשאלה זו. לדבריו, שונה עניינו של המערער 4, אשר רכש במספר מקרים מידע מהותי-אינטימי (מידע "פוגעני" כלשונו) של רשימת שיחות יוצאות של מנויי חברת בזק, בידעו כי הרשימה מושגת שלא כדין ממאגר המידע הממוחשב של החברה.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

23. נפנה תחילה לשאלת ההרשעה בדין. ההלכה הפסוקה מורה, כי "הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..." (ע"פ 2038/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342). עוד נקבע בפסיקה, כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן יסתפק בית-המשפט בהטלת סנקציה ללא הרשעה:

"באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר, תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העברייין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה..." (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2000(3) 512).

מעשיו של המערער 4 חמורים, וכבר עמדנו לעיל, בפרק הרביעי לפסק-הדין, על הפגיעה הקשה שמסכות העבירות הנדונות, הן לפרט והן לחברה בכללותה. העבירות ראויות לגינוי והוקעה בדרך של הרשעה בדין. אין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא במעשה שנעשה בודעין מספר פעמים. מאווייו של המערער לשוב ולעסוק בחקירות פרטיות, אינם צריכים להוות שיקול בשאלת ההרשעה, שכן יש להניח שהרשויות המופקדות על הרישוי בתחום החקירות הפרטיות נותנות דעתן לעובדות המקרה ונסיבותיו, בין אם התיק מסתיים בהרשעה ובין אם סופו בהטלת סנקציה של שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

ומכאן לשאלת מידת העונש וסוגיית החמרתו של בית-משפט קמא בגזירת דינו של המערער 4 מעבר לעתירת המשיבה. אמנם הלכה היא, מקדמת דנא, כי בית-משפט רשאי להטיל עונשים שהתביעה הכללית לא עתרה להם (ע"פ 1289/93 יאיר לוי נ')

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
16/06/2005

מדינת ישראל, פ"ד מח(5)158, 171; ע"פ 2034/91 ארזה נ' מדינת ישראל, תק-על 91(2) 2442). עם זאת, בהתחשב בכך שהמשיבה ביקשה להטיל על המערער 4 עונש מאסר בעבודות שירות, ושעונש זה הוטל על-ידי בתי-המשפט במקרים דומים – שבהם קיבלו נאשמים מחוקרים אחרים מידע במקרים ספורים - נאפשר למערער 4 לרצות את המאסר של חודש וחצי בעבודות שירות, אם יימצא מתאים לכך על-ידי הממונה על עבודות השירות.

התוצאה

על יסוד האמור לעיל, תקוצרנה תקופות המאסר בפועל שהוטלו על המערערים 1 ו-2 ותעמודנה כדלהלן: המערער 1 – שמונה חודשים (חלף ארבעה-עשר), והמערער 2 – ששה וחצי חודשים (חלף שמונה).

עונש המאסר בפועל של חודש וחצי, שהוטל על המערער 4, ירוצה בעבודות שירות, אם יימצא הלה מתאים לכך על-ידי הממונה על עבודות השירות בנציבות שירות בתי הסוהר, וההחלטה בעניין זה תינתן ביום 21.7.05 בשעה 8:30. הממונה יגיש חוות-דעתו לבית-המשפט עד ליום 20.7.05.

יתר חלקי גזר-הדין, בעניינם של המערערים 1, 2 ו-4, יותרו על כנם.

ערעורו של המערער 3 על חומרת עונשו – נדחה.

המערערים 1, 2 ו-3 יתייצבו לריצוי עונשי המאסר ביום 1.8.05 בבית המעצר של משטרת מחוז ירושלים במגרש הרוסים.

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בירושלים
 בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
 לפני: כבוד השופטים: צ' סגל, סגן נשיא - אב"ד, י' נועם, ר' כרמל
 ע"פ 9121/05 ע"פ 9129/05
 ע"פ 9130/05 ע"פ 9119/05
 16/06/2005

ניתן היום, ט' בסיוון התשס"ה, 16.6.05, במעמד ב"כ הצדדים והמעוררים.

המזכירות תמציא עותקים מפסק-הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות
 השירות בשירות בתי הסוהר.

שופט

שופט

סגן הנשיא